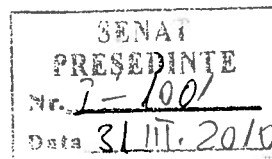

SENAT

Parlamentul României
SENAT
Grupul Parlamentar al Partidului Național Liberal

În atenția domnului Mircea GEOANĂ
Președintele Senatului

Se va dezbată
miercuri, 7 aprilie 2010
C. Geoană

„Educația – de la supraviețuire la colaps”

În conformitate cu prevederile art. 112 din Constituția României și ale art. 153-157 din Regulamentul Senatului, subsemnații, senatori PNL în legislatura 2008-2012, depun moțiunea simplă cu tema „Educația - de la supraviețuire, la colaps”!

Moțiunea este semnată de un număr de 41 de senatori.

Având în vedere respectarea prevederilor prevăzute de Constituție și de Regulamentul Senatului, vă rugăm să dispuneți inițierea procedurilor privind prezentarea, introducerea moțiunii pe ordinea de zi și dezbaterile acesteia în plenul Senatului.

Anexăm la prezenta textul moțiunii și lista cu semnăturile susținătorilor acesteia.

Lider Grup PNL

Puiu HASOTTI

MOTIUNE simplă

„Educația – de la supraviețuire la colaps „

Doamnelor și domnilor senatori
Domnule ministru al Educației.

Subsemnații, membri ai Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal din Senat, vă înaintăm prezenta moțiune simplă cu privire la agravarea crizei din învățământul românesc, ca urmare a lipsei de viziune strategică, a lipsei de transparență și de capacitate managerială ale guvernului Boc.

Sistemul educațional și de învățământ a reprezentat dintotdeauna un element determinant în evoluția națiunilor, constituind, în egală măsură, un factor de progres și o investiție în viitor. Este bine cunoscut faptul că, în orice democrație, într-un guvern care vrea să-și respecte promisiunile asumate, prestația ministrului Educației este la fel de importantă ca și cea a primului ministru. Pentru că este vorba de persoana care propune, gestionează și implementează politici publice în domeniul Educației – un domeniu care înseamnă grijă și responsabilitate pentru generația de mâine a României europene.

Din păcate, astăzi în România prestațiile primului ministru și ale ministrului Educației față de tot ceea ce înseamnă sui-generis EDUCAȚIE sunt identice din punctul de vedere al competenței și performanței manageriale: adică aproape de zero, dacă ne raportăm la orice grilă sau sistem de evaluare folosit de dascăli la notarea elevilor. Tocmai de aceea, nu credem că există dascăl, în România anului 2010, care să dea notă de trecere actualului Guvern și ministrului Educației!

Domnilor guvernanți,

Nu s-a schimbat și nu ați schimbat nimic în învățământ: promovați aceeași atitudine de dispreț și aroganță față de corpul didactic, față de elevi și studenți, față de părinți!

Nu vă pasă de problemele din educație, nu doriți reformarea acestui domeniu, ci aveți un singur obiectiv: politizarea sistemului, în dorința de a vă fi docil, de a-l subordona, așa cum încercați cu toate categoriile sociale și în toate segmentele vieții publice din România!

După pensionari și salariați, după IMM-uri și șomeri, a venit rândul cadrelor didactice să constate cât de incompetenți sunteți!

Mai grav este faptul că, în viziunea Guvernului Boc, situația din educație se traduce astăzi cu întrebarea: „*Cunoașteți vreun profesor care moare de foame în România?*” Se pare însă că numai domnul ministru Funeriu nu cunoaște! Altfel cum am putea explica faptul că, în viziunea ministrului Educației statutul cadrelor didactice trebuie să fie cel de... „*supraviețuitor*”?!

Termenul în care Guvernul Boc definește activitatea și statutul corpului profesoral, așa cum recunoaște ministrul Educației, este cel de supraviețuire. „*Stimați dascăli, mai supraviețuiți și până când?*”

Doamnelor și domnilor senatori,

Noi, semnatarii prezentei moțiuni considerăm că drumul pe care a pornit actualul Guvern în domeniul educației s-a încheiat. Domnule ministru Funeriu,

direcția în care doriți să duceți EDUCAȚIA este greșită. Reforma pe care o duceți dumneavoastră și Guvernul din care faceți parte este greșită. Acțiunile și politicile din domeniul educației se rezumă la:

- disponibilizările în primă fază a 15.000 de cadre didactice, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/23 decembrie 2009, pe criterii arbitrare, cunoscute doar de directorii de școli promovați în aceste funcții pentru „meritul” de a fi membri PDL;
- salarii mai mici, în baza Legii nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care disprețuiește statutul cadrelor didactice;
- diminuarea resurselor și a investițiilor din educație, tăiate prin Legea Bugetului de stat de la școli și dirijate către ministerele bănoase ale PDL;
- lansarea unui proiect de lege a educației care rămâne sub nivelul nevoilor României și în discordanță cu practica europeană și care va aduce daune elevilor, studenților, dascălilor și familiilor de cetățeni români.

Îngăduiți-ne să ne referim în detaliu, în cele ce urmează, la aceste măsuri ale Guvernului, ale Ministerului Educației și, mai ales, la efectele lor dezastruoase.

1. O acțiune aberantă: disponibilizările de cadre didactice

Nu se poate face educație fără profesor și fără a avea o stabilitate a sistemului. Din păcate, guvernele Boc II, III, IV au dus și continuă să promoveze în mod constant o politică de destabilizare și nesiguranță în sistem, care va avea consecințe incalculabile asupra elevilor și, implicit, asupra societății.

Eficientizarea cheltuirii banilor publici nu înseamnă reducerea aleatorie a personalului din sistem. Dar, se pare că guvernul tocmai acest lucru l-a avut în vedere prin **OG 114-2009**, care a fost concepută la Ministerul Finanțelor și transmisă Ministerului Educației și Cercetării, fără ca specialiștii din acest minister să facă un studiu de impact, care să evalueze situația actuală din învățământ și să ofere baza științifică pentru luarea unei decizii. Cu atât mai grav cu cât personalul din sistem este insuficient.

Ministerul Finanțelor a cerut MEC să reducă 15.000 de posturi. Ministerul Educației a transmis ordinul inspectoratelor școlare, pe baza unor calcule contabilicești și împărțind cele 15.000 de posturi tuturor inspectoratelor școlare. Mai mult decât atât, a cerut acestora să-și stabilească singure criteriile după care urmau să facă reducerile respective. Din acest motiv criteriile sunt neunitare, diferite de la județ la județ. **Rezultatul dureros pentru școală este acela că profesori marcanți au intrat pe lista restructurărilor.**

Reducerea personalului didactic auxiliar și nedidactic implică elaborarea unei noi metodologii de normare, lucru care nu s-a întâmplat, ministerul lăsând la cheremul directorilor de școli metodele „portocalii” de reducere a posturilor.

Haosul de la minister a fost aruncat în curtea inspectoratelor școlare. Astfel, unele dintre inspectorate s-au gândit să elimine predarea limbilor străine pe grupe de elevi și desfășurarea instruirii practice. Ele au trecut la desființarea de școli și clase sau la comasarea altora. Nu a contat dacă școlile erau dotate cu microbuze sau nu. Nu a contat valoarea investițiilor făcute în reabilitarea și echiparea acestor școli. **Tot ce a contat a fost numărul de posturi care trebuiau să dispară. În acest malaxor au intrat și normele consilierilor școlari – care, oricum, erau deficitare în sistem, ale profesorilor documentariști – (pentru a căror pregătire a contribuit guvernul**

liberal, prin protocolul încheiat cu Ambasada Franței), ale informaticienilor, care oricum sunt prea puțini.

OG lovește din plin și comunitățile locale, desființându-le reperul social, adică ȘCOALA!

Se închide în felul acesta poarta spre viața culturală în lumea satelor, crește abandonul școlar, în timp ce statutul cadrului didactic este subminat și, în mod inevitabil, calitatea învățământului scade. Aceasta este prezentarea succintă a efectelor aplicării unei Ordonanțe emise pe furiș de Guvernul Boc.

Domnule ministru Funeriu, poate că profesorii nu vor muri de foame, dar, în mod sigur, sub „*conducerea dumneavoastră înțeleaptă*”, Educația va fi împinsă la moarte sigură!

2. O inacceptabilă diminuare a veniturilor salariaților din Educație

În dorința de a realiza economii cu orice preț și de a așeza sistemul bugetar pe o grilă unică, cu dispariția „*salariilor nesimțite*”, guvernul Boc a reușit performanța de a nemulțumi toate categoriile de bugetari și, îndeosebi, pe salariații din sistemul educațional. Și toate acestea au loc în condițiile în care guvernarea au susținut – sus și tare – că educația este prioritate națională! Culmea ipocriziei!

Deși premierul Boc a garantat, în mod repetat, în declarațiile sale publice, că nici un salariat din sistemul de învățământ nu va avea veniturile diminuate, aplicarea legii 330/2009 îl contrazice în mod evident, pentru că, în realitate, întreg personalul angajat al sistemului educațional este afectat în sensul diminuării veniturilor salariale.

Pe de altă parte, anularea unor drepturi statuate prin legea organica 128/1997 (Statutul Personalului Didactic), care asigurau calitatea activității în domeniul educației, îi afectează atât pe beneficiarii sistemului de învățământ (copii și părinți), precum și pe toți salariații sistemului.

Și atunci ne întrebăm: cum mai poate fi asigurată starea optimă de igienă a unităților școlare și, implicit, starea de sănătate a copiilor, când o îngrijitoare primește un salariu net de doar 551 lei ? Cum se mai poate desfășura în bune condiții activitatea în laboratoarele și bibliotecile școlare, în situația în care, prin aplicarea legii 330/2009, din puținul pe care îl dețineau, cadrele didactice auxiliare au mai pierdut 10-15 %?

Cum mai poate fi atractiv acest domeniu de activitate pentru tinerii absolvenți de studii superioare, atâta vreme cât, prin aplicarea legii 330/2009 venitul lunar net de 781 lei este total insuficient “supraviețuirii” ?

Consecința acestei situații alarmante este faptul că tot mai mulți salariați părăsesc sistemul, în timp ce posturile ramase vacante nu mai pot fi ocupate, din cauza OUG 114/2009, emisă tot de guvernul Boc.

Drept urmare, prin toate actele normative emise și asumate de guvernele Boc, s-a ajuns la “performanța” unei debandade financiare cvasitotale în sistemul de învățământ.

Finanțarea per elev în varianta Boc – Funeriu conduce la incapacitatea sistemului de a acoperi la nivel minimal costurile educației.

3. Un buget falsificat al Educației

Finanțarea Educației, conform Legii Bugetului pe 2010, dezvăluie adevărata față a guvernului Boc și demonstrează minciuna servită românilor în campania

electorală. Pentru că, în realitate, bugetul real alocat Educației este unul insuficient pentru salariile profesorilor, și așa diminuate! Astfel, **bugetul total în 2008 a fost de 11.285.338.000 RON, iar bugetul total în 2010 este de 14.590.490.000 RON.**

S-ar putea spune că e o creștere de 29%. **Dar:** veniturile proprii realizate de MECT în 2008, an în care nu era încă declarată, au fost de 2.412.131.000 RON. Veniturile proprii previzionate de MECT pentru 2010 erau: **8.558.305.000 – TOTAL NEREALIST, de patru ori mai mult decât într-un an când nu era criză !**

Astfel, din bugetul de stat, în 2008, s-au alocat: 11.285.338.000 – 2.412.131.000 = 8.873.207.000 RON ! Pentru 2010 rezultă : 14.590.490.000 – 8.558.305.000 = 6.032.185.000 RON !

Așadar, în 2010 guvernul va finanța educația cu 32% mai puțin în comparație cu 2008!

Tot primul ministru Boc afirmă că bugetul României pe 2010 este unul cu investiții care să relanseze economia. În bugetul MECTS, Programul de investiții publice, totalul general pentru **2008 a fost de 8.627.641.000 RON!** Pentru 2010 se previzionează 1.136.709.000 RON, de 8 ori mai puțin sau doar 13% din 2008! Nu există alocări în 2010 pentru reparații, construcții și nici măcar pentru încheierea lucrărilor începute deja. De asemenea, pentru 2010 nu este prevăzută achiziționarea nici unui microbuz școlar, deși în incompetența sa, conducerea ministerului a trecut deja în acest an la desființarea de școli, fără însă a asigura resursele mutării elevilor. Mai mult decât atât, în 2011 s-au prevăzut 1.521.086.000 RON și în 2012 1.573.590.000 RON.

Asadar, pentru perioada 2010 – 2012, cât va mai exista, probabil, vreun guvern al presedintelui Băsescu, bugetul total de investiții este de 1.136.709.000 + 1.521.086.000 + 1.573.590.000 = 4.231.385.000 RON, adică mai puțin de jumătate decât în 2008!

În ceea ce privește cheltuielile de capital pentru învățământul preuniversitar:

- în 2008: 627.748.000 ron;
- în 2009: 191.600.000 ron;
- în 2010: **ZERO Ron!**

Cu alte cuvinte, pentru învățământul preuniversitar, nu se vor mai da bani prin Hotărâri de Guvern către primării!

Pentru învățământul universitar:

- în 2008: 163.642.000 ron ;
- în 2010: 15.000.000 ron sau **150 miliarde lei vechi, pentru tot învățământul universitar!**

Acest lucru înseamnă că, în medie, pentru fiecare din cele 49 de universități civile de stat, revin aproape 300.000 lei vechi pentru reparațiile clădirilor din proprietate.

Aceste cifre exacte ale educației, domnule Funeriu, ilustrează în modul cel mai evident următoarele adevăruri:

- 1). Tabloul exact al incapacității dumneavoastră de a susține domeniul pe care temporar și în mod dezastruos îl gestionați;
- 2). Incapacitatea domnului Emil Boc de a conduce corect acest guvern. Școala este sacrificată în favoarea turismului, a Serviciii Speciale și a baronilor asfaltului;
- 3). După ignorarea cu bună știință a Pactului pentru Educație, autorii noii Legi a Educației Naționale și, nu în ultimul rând, președintele Traian Băsescu (al cărui interes pentru Educație este doar mimat), continuă să susțină cu ipocrizie că doresc restructurarea din temelii a acestui domeniu și că reforma învățământului, în viziunea domniilor lor, va scoate România din criză. Nimic mai fals!

Fondurile Structurale – resursa care poate să susțină dezvoltarea sistemului – sunt neglijate total de către ministerul condus de domnul Funeriu. Guvernarea liberală a lăsat nouă proiecte strategice derulate prin Programul Operațional Sectorial de Dezvoltare a Resurselor Umane, proiecte care aveau prefinanțarea în cont. Ce s-a întâmplat cu aceste proiecte? Au fost blocate! Din suma aprobată de aproximativ 300.000.000 RON au fost cheltuiți aproximativ 5.000.000 RON. În aceste condiții, se mai poate vorbi, oare, de corelarea utilizării fondurilor structurale cu prioritățile sistemului educațional prin proiecte care să asigure punerea în practică a strategiilor de reformă?

Blocarea vine din lipsa asumării responsabilității la nivel instituțional și din ineficiența factorilor de decizie.

Câte proiecte are MECTS depuse prin Programul Operațional Regional, care permite construirea de campusuri școlare și centre de formare?

4. Un proiect de lege a educației care politizează, birocratizează și subminează Educația

PNL a recurs în numeroase ocazii la gesturi publice pentru a-i reaminti premierului Boc că domnia sa ar trebui să se numere printre cei care veghează la respectarea legii și a statului de drept în România.

Cu surprindere însă, constat că ați „discutat și avizat” deja, într-o primă lectură, noul proiect de lege privind educația națională, deși Legea privind transparența decizională (Legea nr. 52/2003) prevede în mod clar că « *anunțul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ va fi adus la cunoștința publicului, în condițiile alin. (1), cu cel puțin 30 de zile înainte de supunerea spre analiză, avizare și adoptare de către autoritățile publice* ».

Mai mult decât atât, ați decis, împreună cu ministrul Funeriu, într-un gest de mare larghețe constituțională, să supuneți totuși noua lege dezbaterii publice, dar pentru o perioadă de doar două săptămâni. Domnule ministru, vă reamintim informez că legea nu constituie obiect de negociere, mai ales când este vorba despre termene atât de clar stipulate.

În plus, cele două săptămâni sunt total insuficiente pentru o dezbaterie serioasă și aplicată pe marginea unui proiect atât de important precum cel al educației naționale, cu toți factorii implicați: sindicate, societate civilă, comisii parlamentare de resort, directori de școli, reprezentanți ai părinților și, nu în ultimul rând, cu Opoziția. Cu totul altul era spiritul Pactului Național pentru

Educație, semnat în 2008 de toate partidele parlamentare - stabilirea unei strategii comune pe termen lung (2009 - 2015) și asumarea unor obiective cel puțin ambițioase, precum:

- situarea performanțelor elevilor români la testele internaționale în topul primelor 10 țări ale lumii;
- plasarea a cel puțin trei universități românești în topul primelor 500 de universități din lume;
- creșterea de cinci ori a producției științifice și triplarea indicelui global de inovare;
- reducerea ratei de părăsire prematură a sistemului de educație sub 5%;
- eliminarea diferențelor esențiale dintre învățământul rural și cel urban, dintre oportunitățile de învățare oferite grupurilor dezavantajate (grupuri minoritare, copii cu nevoi speciale etc.) și cele oferite majorității;
- transformarea educației permanente într-o practică socială curentă la nivelul fiecărei instituții, publice sau private;
- creșterea până la 20% a ratei de participare a adulților la educația permanentă;
- transformarea corpului didactic într-o elită profesională a națiunii;
- centrarea școlii pe nevoile beneficiarului (elevi/studenti, angajatori, comunitate);
- alocarea a cel puțin 7% din PIB pentru educație și cercetare.

Câte dintre aceste principii se regăsesc, domnule prim-ministru, în acest nou proiect de lege a educației, elaborat într-o manieră total netransparentă și pentru care acordați un timp de dezbatere atât de scurt?

Consideram că ați invocat Pactul pentru Educație pentru a vă legitima demersul într-o manieră politicianistă și că ați recurs la aceste două săptămâni pentru că, în realitate, nu doriți un dialog serios, nici cu sindicatele din învățământ, nici cu partidele parlamentare și nici cu reprezentanții societății civile.

Noi, semnatarii moțiunii dorim să credem că un ministru de talia dumneavoastră este conștient de faptul că și-a asumat un mare risc în privința acestui proiect, neacceptat tocmai de către acei factori asupra cărora efectele legii se repercutează în mod direct – sindicate, rectori, părinți, studenți, elevi.

Proiectul legii educației în concepția guvernului Boc este o probă de diletantism, lipsit de viziune și perspectivă, este un colaj peticit, care amestecă termeni juridici cu improvizații de psihologie, pedagogie și management, fără a ține seama de tradiția școlii românești și în total dezacord cu realitatea sistemului, cu specificul național, cu nevoile societății românești și, nu în ultimul rând, cu recomandările UE în domeniu.

Cu toate că orice sistem de educație este construit doi piloni – elevul și profesorul – aceștia sunt complet ignorați în noul proiect de lege. Astfel, nu este încurajată nici competența, nici valoarea, ci dimpotrivă, profesorului i se conferă doar un rol funcționăresc. **Pe de o parte, dispare noțiunea de titular în sistem, pe de altă parte accesul tinerilor în sistem este mult îngreunat, restrictiv și descurajat. Astfel, pentru a pătrunde în sistem, într-un an, un tânăr absolvent are de susținut masteratul, concursul pentru ocuparea postului în vederea efectuării**

stagiului, două inspecții la clasă, evaluarea anului de stagiu și a portofoliului, examenul de definitivat și concursul de titularizare.

Din cauza incoerenței și a desprinderii de realitate, legea propusă nu promovează un sistem de educație atractiv, nici pentru elevi, nici pentru profesori. Părinții, numiți cu emfază beneficiari, alături de comunitate, sunt doar invocați, fără a li se oferi nimic din ceea ce ar trebui să ofere un sistem național de învățământ.

Proiectul propus utilizează concepte, termeni și noțiuni pe care nu le definește, inducând interpretări și confuzii sau suprapuneri cu prevederi legale existente, cu valori și concepte recunoscute. Apar multe inconsecvențe, confuzii conceptuale, contradicții, care creează ambiguități nedorite. Este evidentă disproporția dintre subiectele abordate, în sensul că unele sunt detaliate excesiv, în vreme ce altele, de aceeași importanță, fac trimitere la metodologii ulterioare.

Aplicarea legii necesită 136 de hotărâri de guvern!

Un astfel de exemplu este cel al învățământului confesional, care apare meteoric, nefiind inclus nici în învățământul public, nici în cel privat.

Capitolul „*curriculum*„ este abordat în mod diletant, creându-se imaginea periculoasă a competențelor ca organizator de curriculum. Reducerea finalităților sistemului la cele șapte competențe mereu repetate restrâng și minimalizează rolul și instrumentele unui sistem coerent și eficient de educație. Găselnița, numită foarte pretențios, dar nefundamentat, „*consorțiu școlar*„, nu rezolvă problema resursei umane din sistem și nici cea a finanțării educației.

În proiect apar lacune sau aspecte foarte importante ale educației, care sunt tratate superficial:

- Problema manualelor alternative, asigurarea calității în învățământul preuniversitar care se reduce la birocrăție și la multiplicarea inutilă a responsabilităților în sistem, modul în care MECTS își definește funcțiile (unele dintre acestea pot fi realizate numai prin externalizare, dar nu sunt specificate instituțiile și mecanismele respective externe);
- Prea multe soluții la tezele propuse sunt lăsate în seama hotărârilor de guvern și a ordinelor de ministru, ceea ce duce la incoerență, subiectivism, destabilizare și fluctuație în funcție de minister și evoluțiile politice: formele de învățământ obligatoriu, admiterea în liceu, examenul de certificare a competențelor profesionale;
- Structura propusă pentru admiterea în liceu se abate de la principiul descentralizării, este confuză și incompletă, la fel ca prevederile privind mobilitatea personalului didactic;
- Formarea personalului didactic, care este o componentă de bază a reformei, este tratată superficial.

Lipsa unor studii de impact și a studiilor specifice fac ca schimbările preconizate să poată produce efecte imprevizibile și păguboase.

Se invocă principiile descentralizării și subsidiarității, dar, în fapt, se deschide calea centralizării excesive a sistemului de educație, prin impunerea tuturor deciziilor, metodologiilor și ordinelor de sus în jos. Sub acoperirea unor enunțuri formale, politizarea sistemului devine tot mai acută!

Directorul unității de învățământ are un statut neclar. Acesta încheie diferite contracte de management și de performanță, fiind subordonat atât Consiliului local/județean, cât și inspectoratului școlar, respectiv ministrului educației. Eliberarea din funcție a unui director se va face prin liberul arbitraj al politicului, reprezentat de

consiliul local/județean sau al inspectoratului școlar. Structura propusă pentru consiliul de administrație face ca reprezentanții școlii să aibă doar un rol decorativ, atâta timp cât au doar 1/3 din membri, fără reprezentanți ai elevilor și fără dreptul vreunui cadru didactic de a fi președinte.

În ceea ce privește finanțarea învățământului preuniversitar sunt invocate fel de fel de tipuri de finanțare, cu traseul irealizabil de la finanțele publice direct la unitatea de învățământ, dar cu aprobările tuturor forurilor cu componentă politică.

De altfel, bacalaureatul propus este mult „simplificat”, formal, nerelevant, discriminatoriu și încalcă principiul șanselor egale.

Legea propusă nu lasă timp pentru crearea condițiilor de implementare a schimbărilor, adică dotare și formare. Fără resurse umane și instituționale reale necesare unei adevărate reforme, proiectul rămâne o însăilare din diverse surse, în spatele căreia o mână de specialiști aparenti și veleitari, necunoscători ai realității educației românești, caută să exploateze o oportunitate politică.

În ceea ce privește învățământul universitar, proiectul Legii educației 2010 reflectă o redactare grăbită, de circumstanță, în care abundă neconcordanțele între propunerile referitoare la aceleași probleme care apar în titluri sau articole diferite, formulările neglijente care încalcă nu numai o minimă coerență din punct de vedere juridic, dar chiar și acuratețea gramaticală indispensabilă unei Legi a învățământului.

Dincolo de carențele evidente, de viziune, de concepție, de redactare, de limbaj, se impune luarea în considerare, de către autorități, a câtorva obiecții de fond, profund întemeiate, la adresa acestui proiect:

- a) Autonomia universitară, proclamată în mod verbal, formal, este încălcată flagrant, golită practic de conținut prin majoritatea reglementărilor care rezervă rolul decisiv metodologiei de aplicare, ce provine de la decizia centrală. În locul unui sistem bazat pe autonomie universitară, proiectul aduce un sistem centralist și puternic birocratizat.
- b) Rolul și locul, cu totul marginal, rezervat în proiect reglementărilor concrete privitoare la cercetarea științifică contravine flagrant ideii unor universități consacrate prin misiunea educativă și științifică deopotrivă. Ar trebui luat în seamă faptul că orice societate din era postbelică s-a modernizat folosindu-se de universități, sprijinindu-le și dezvoltându-le pe acestea, înainte de toate sub aspectul capacității de dezvoltare științifică. Cine minimalizează importanța cercetării științifice se condamnă la înapoiere.
- c) Mecanismele preconizate în vederea selectării Rectoratelor deschid în România calea imixtiunii factorului politic, neacademic, încălcând în mod flagrant principiul esențial al depolitizării, ca o componentă indispensabilă a autonomiei universitare. Proiectul de Lege 2010 trădează voința unor grupuri de a acapara în

mod fraudulos conducerea universităților, în dauna intereselor dezvoltării universitare. Politizarea conducerilor universităților, promovată tacit de proiectul de lege 2010, este unul dintre cele mai grave atentate la dezvoltarea universitară în România de după 1989!

- d) Stabilirea mecanică a unui criteriu de pensionare pentru profesorii universitari antrenează o hemoragie a valorilor prin (migrarea efectivă a foarte mulți profesori, care nu vor accepta ca soarta lor să depindă de deciziile a tot felul de amatori ajunși universitari sau politrucci mascați). A forța pensionarea profesorilor universitari de înaltă performanță la 65 de ani, fără a lua în seamă opera și valoarea efectivă a fiecăruia, va priva instituțiile românești de cea mai calificată parte a specialiștilor. Acest tip de presiune are multe implicații juridice (de pildă doctoranzii pot acționa în justiție aplicarea contractelor de studii). O astfel de forțare a mai fost practică doar de regimurile de dictatură din România (vezi Carol al II-lea, vezi Reforma din 1948, vezi ultimi ani ai regimului Ceaușescu). Forțarea va afecta grav un sistem aflat în criză de specialiști, al căror efectiv real este sub nevoile existente. Expansiunea necesară în vederea depășirii unor decalaje istorice presupune păstrarea și nu îndepărtarea personalităților consacrate printr-o operă relevantă. Forțarea amintită este în evidentă contradicție cu tendința generală în sistemele avansate din țările europene (Germania, Italia etc.) și cu soluțiile practicate de SUA, Canada și alte țări, de extindere a perioadei în care experiența unor generații de valoare recunoscută poate fi pusă în folosul asigurării calității învățământului superior.
- e) La finanțare se folosesc termeni sonori, fără acoperire, în condițiile în care, este de așteptat că Guvernul nu va avea capacitatea de a asigura banii necesari. În preuniversitar se vorbește de „finanțare de bază”, „finanțare complementară”, „finanțare suplimentară”, „venituri proprii”, în vreme ce nu se asigură salariile. Același limbaj se folosește în cazul universităților, în vreme ce ministerul nu își poate acoperi angajamentele minimale. Universitățile funcționează pe bază de „contract instituțional” cu ministerul, dar acesta blochează posturile didactice! Așa stând lucrurile, proiectul de lege 2010 pare mai curând o manevră de deturnare a atenției cetățenilor de la gravele consecințe ale incompetenței administrației țării.
- f) Lipsesc abordarea problemelor veritabile ale învățământului românesc de azi. În preuniversitar nu se rezolvă nimic dacă nu întărim statutul social al învățătorului (institutorului) și profesorului. În universitar, nici o reformă nu reușește autonomia

si raspunderea publica a universitatii. Nici un sistem de educație nu reușește dacă nu încurajează elevul și studentul la dezvoltare intelectual-morală. Nici un beneficiar nu va sprijini școlile, liceele, facultățile, dacă acestea nu sunt orientate spre inovație cognitivă, tehnologică, societală. Învățământul din România nu se eliberează de tarele care-l împovărează astăzi (politizarea, corupția, incompetența administrației, demotivarea) fără a reduce birocratizarea, pe care acest proiect de lege amenință să o sporească încă o dată. Cu proiectul educației 2010, în locul unui învățământ orientat spre inovație, România va avea un învățământ birocratizat, mai birocratizat ca oricând după 1989, pe care caută să îl controleze tot felul de „experți” de mâna a șaptea și de politrucii anacronici.

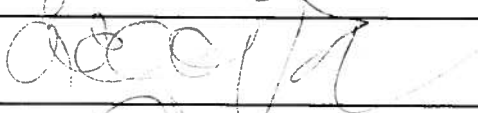

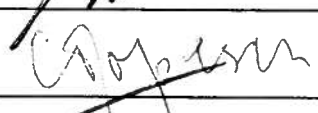

*

*   *

Trebuie subliniată necesitatea elaborării unui alt proiect de lege al Educației – de către persoane cu înaltă competență – și care să țină seama de interesul public.

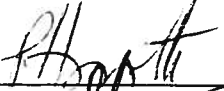

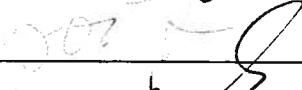

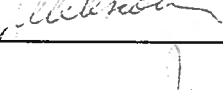
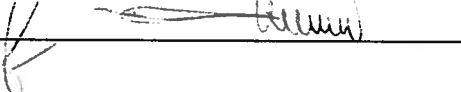
Moțiunea pe care v-am prezentat-o astăzi se dorește a fi, înainte de orice, un apel la trezirea conștiinței întregii clase politice, dată fiind importanța uriașă pe care o nouă lege a Educației o va avea pentru generațiile viitoare. Pentru că o Românie competitivă într-un sistem european nu poate fi concepută fără un învățământ modern.

18.	Nicoară Romeo-Florin	
19.	Popa G. Cornel	
20.	Robu Nicolae	
21.	Ruşanu Dan-Radu	
22.	Țopescu Cristian-George	
23.	Vosganian Varujan	

Tabel nominal cu semnăturile senatorilor grupului PNL în vederea susținerii moțiunii simple cu titlul:

“EDUCAȚIA – DE LA SUPRAVIEȚUIRE LA COLAPS”

Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Hașotti S. Puiu	
2.	Frâncu Emilian-Valentin	
3.	Oprea Mario-Ovidiu	
4.	Pașca Liviu-Titus	
5.	Antonescu Gh. George Crin Laurențiu	
6.	Berca Gabriel	
7.	Bîgiu Marian-Cristinel	
8.	Boitan Minerva	
9.	Cibu Constantin-Sever	
10.	David Cristian	
11.	Diaconu Mircea	
12.	Ghișe Ioan	
13.	Ichim Paul	
14.	Luca Raymond	
15.	Meleşcanu Teodor-Viorel	
16.	Mustătea Vasile	
17.	Nicoară Marius-Petre	